

MEMORIE VAN GRIEVEN

inzake:

1.DE VERENIGING

BEETHOVENSTRAAT

PARNASSUSWEG

2. Vereniging van Eigenaren Neptunus,
3. Hendrikus Johannes Antonius Schröder,
4. Gert Mosler,
5. Tjeerd Ernstman,
6. Gerard Dirk Heij,
7. Dirk van Mourik,
8. Hanna Maria Mongard,
9. Michel Josef Willem Maria Mutsaerts,
10. Philip Trudus Noordervliet,
11. Heleen Carolien van den Berge,
12. Marleen Brummelkamp,
13. Augustinus Johannes Gijswijt,
14. Robert Sylvain Kahn,
15. Betty Sophie Kahn,
16. Jan Geert Wichers Hoeth,

17. Jules Robert Hesse,
18. Jelle Huite Jacobus Keij,
19. Abraham Deen,
20. Israel Woudstra,
21. Henriette Louise van der Veen,
21. Geerte Rozemarijn Jeanette Mazeland,
22. Wilhelmy Antonette van Driel,
23. Henk Ruedelsheim,
24. Rudolf Spiegel,
25. Geert Jan Vernooy,
26. Johannes Antonius Jacobus Luycks,
27. Hendrik Leendert Johan van den Brink,
28. Willem Hugo Hintzen,
29. Maria Johanna Petronella van Spreeuwel,
30. Maria Aleida Enthoven,
32. Maria Margaretha Helena Lewis,
33. Gabrielle Hurwitz,
34. Helene Maria Swiersta,
35. Nanette Maria van Halm,
36. Helene Joan den Dulk,
37. JefNassenstein,
38. Nicole van Gelder,
39. Jacobus Cornells Johannes Leyten,
40. Rene Duursma,
41. Egbert Hendrik Dik Willems,
42. Aaltje Bijlmer-Antons,
43. Johanna Cohen de Lara-de Jong;

allen statutair gevestigd of wonende
te Amsterdam,

appellanten

tegen

de publiekrechtelijke rechtspersoon GEMEENTE
AMSTERDAM

gevestigd te Amsterdam,

geïntimeerde

advocaat en procureur: Mr. B.R. Ter Haar

1. De Vereniging Beethovenstraat Parnassusweg en de overige appellanten

(hierna: de Vereniging), eisers in eerste aanleg, zijn bij dagvaarding van 22 december 2004 in hoger beroep gekomen tegen het vonnis door de Rechtbank te Amsterdam gewezen op 6 oktober 2004, met zaaknummer 265717 en rolnummer H 03.1244.

2. De Vereniging heeft bij dagvaarding van 6 mei 2003 voor de Rechtbank te Amsterdam gevorderd de Gemeente Amsterdam (hierna: de Gemeente) te verbieden de bijzondere parkeerregeling zoals deze sinds 20 januari 1986 geldt te beëindigen en/of handelingen te verrichten of besluiten te nemen die de werking ervan teniet doen en/of aantasten en te veroordelen zodanige besluiten te handhaven en/of te nemen dat de parkeerregeling van kracht is en blijft, een en ander met veroordeling van de Gemeente Amsterdam in de kosten van het geding. De Rechtbank heeft bij vonnis van 6 oktober 2004 de vordering van de Vereniging afgewezen en de Vereniging veroordeeld in de

kosten van het geding.

3. De Vereniging kan zich met het vonnis van 6 oktober 2004 en met de gronden waarop het vonnis berust, niet verenigen. De Vereniging is daarom in hoger beroep gegaan bij Uw Gerechtshof, en legt bijgaand het volledige procesdossier van de eerste instantie over, bestaande uit:

1. dagvaarding van 6 mei 2003;
2. conclusie van antwoord van 20 augustus 2003;
3. conclusie van repliek van 15 oktober 2003;
4. conclusie van dupliek van 26 november 2003;
5. aanvullende producties van de Vereniging,
aan de Rechtbank gezonden op 16 maart 2004;
6. Pleitnotities van mr. S. Levelt van 1 april 2004;
7. Pleitnota van mr. B.R. ter Haar van 1 april 2004;
8. Procesverbaal van de zitting van 1 april 2004;
9. Vonnis van de Rechtbank Amsterdam van 6 oktober 2004.

4. Het beroep van de Vereniging tegen het vonnis van de Rechtbank beperkt zich in zoverre dat het niet is gericht tegen de overwegingen van de Rechtbank waarin is bevestigd danwel die tot uitgangspunt nemen dat de garantie waarop de vordering in eerste instantie betrekking had, nog steeds geldend is en de Gemeente daaraan nog steeds gebonden is. Dergelijke bevestigingen c.q. uitgangspunten zijn te lezen in c.q. volgen uit onder meer de volgende overwegingen:

"In deze procedure handelt het om de vraag of gedaagde de wijze waarop invulling aan die garantie wordt gegeven kan wijzigen"

(sub 5, p. 5, derde volzin)

En:

"Uitgangspunt is dat de parkeerdruk zoveel mogelijk beperkt wordt ondanks de nabijheid van het WTC en de nadien daaromheen verrezen gebouwen" (sub 11, laatste volzin).

En:

"... nu gedaagde bij de aanleg van het WTC zich immers verplicht heeft onevenredige parkeeroverlast zo veel als mogelijk te beperken aan welke verplichting ook het stadsdeel heeft te voldoen" (sub 13, p. 9, tweede volzin).

Voor het overige wordt met dit beroep het geschil in volle omvang aan het Hof voorgelegd.

5. De Vereniging zal eerst de voorgeschiedenis schetsen, en uiteenzetten op welke gronden haar vordering naar haar mening dient te worden toegewezen. Vervolgens zullen in de grieven bezwaren tegen afzonderlijke overwegingen in het vonnis van de Rechtbank worden aangevoerd.

Voorgeschiedenis

6. Voor de Prinses Irenebuurt geldt sinds 20 januari 1986 een bijzonder parkeerregime. Het bijzondere parkeerregime is tot stand gekomen met het oog op de parkeeroverlast ten gevolge van de komst van het World Trade Centre (hierna: WTC). De Gemeente heeft indertijd de garantie gegeven dat de parkeeroverlast in deze buurt ten gevolge van het WTC c.a. zoveel als mogelijk wordt beperkt (zie Dagvaarding sub 2, 5 en 6, CvR sub 1, Pleitnotities S. Levelt sub 1, Producties eerste aanleg 1 t/m 12.)
7. In ruil hiervoor hebben velen het (verdere) verzet tegen de komst van het WTC gestaakt. Indien aan de omwonenden niet zou zijn gegarandeerd dat de parkeeroverlast in de toekomst zo veel als mogelijk zou worden beperkt en zij niet dientengevolge in het bezit waren van een belanghebbendenvergunning, die hen beschermde tegen overlast van de toenemende parkeerdruk, zou er aanzienlijk meer en intensiever verzet zijn gepleegd tegen de

uitbreiding van en rond het WTC. Bij de rechterlijke beoordeling van bestemmings- en bouwplannen heeft de afgegeven garantie steeds een doorslaggevende betekenis gehad bij de vraag of de ontwikkelingen rond het WTC c.a. aanvaardbaar waren met het oog op overlast in de aangrenzende woonbuurt. (zie Dagvaarding sub 2 en 5, CvR sub 1 t/m 3, Producties eerste aanleg 1 t/m 12, Pleitnotities S. Levelt sub 1 en 2)

Garantie

8. Met de afgifte van de garantie door de Gemeente en de aanvaarding daarvan door de Vereniging kwam een vaststellingsovereenkomst, danwel een perfecte garantieovereenkomst tot stand. De geldingsduur is niet beperkt tot het moment waarop de Gemeente beslist daaraan niet meer gebonden te zijn. De garantie legt een bijzondere inspanningsverplichting op de Gemeente ten aanzien van de Prinses Irenebuurt. Ter uitvoering van de garantie overeenkomst hebben partijen overeenstemming bereikt over de parkeerregeling. (zie Dagvaarding sub 5 en 6, CvR sub 1 en 2, Pleitnotities S. Levelt sub 1 en 2).

9. De garantie om de parkeeroverlast zoveel als mogelijk te beperken in de Prinses Irenebuurt is vanwege de specifieke omstandigheden meer dan op zijn plaats (zie CvR sub 12 t/m 23, Pleitnotities S. Levelt sub 4, 7, en 9). Deze buurt draagt immers twee uitersten in zich: een rustige, fraaie woonbuurt, waarvan er in Amsterdam welbeschouwd geen gelijke te vinden is enerzijds en anderzijds de wellicht belangrijkste concentratie van Nederlandse bedrijvigheid in een steeds verder uitdijend woud van kantoorbebouwing. Deze tegenstelling is met de tijd in hevigheid toegenomen en zal in de toekomst verder toenemen, zodat de omstandigheden meer dan ooit de garantie en het gestand doen daarvan rechtvaardigen.

Opzegging garantie

10. De Gemeente heeft het voornemen om het systeem van belanghebbende parkeren in de Prinses Irenebuurt af te schaffen. De Gemeente voert onder meer als reden aan voor het opzeggen, dat het parkeerregime van de Prinses

Irenebuurt moet worden gelijk getrokken met het parkeerregime dat in de rest van Amsterdam geldt. Volgens de Gemeente is het niet terecht dat deze ongelijke bevoorrechte behandeling van de bewoners van de Prinses Irenebuurt ten opzichte van de overige bewoners van Amsterdam voortduurt

11. Voorzover de Gemeente hiermee beoogt de garantie op te zeggen, wordt erop gewezen dat de overeenkomst waarin deze garantie is vastgelegd (zie hiervoor onder "**Garantie**"), slechts opzegbaar is op grand van onvoorziene omstandigheden, die van dien aard zijn dat de Vereniging naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid ongewijzigde instandhouding van de overeenkomst niet mag verwachten (HR 23 juni 1989, NJ 1991/673, r.o. 3.3). Dit zal volgens de Hoge Raad in het bijzonder kunnen worden aangenomen, wanneer voor deze uitkomst in het licht van die omstandigheden - waaronder ook nieuwe, niet in de overeenkomst verdisconteerde inzichten die tot een beleidswijziging nopen, kunnen zijn begrepen - voldoende rechtvaardiging bestaat. Daarbij zal onder meer moeten worden gelet op de aard van de overeenkomst, de aard van de overheidstaak op de uitoefening waarvan het overheidslichaam zich beroept, en, wanneer het om een beleidswijziging gaat, op de aard en het gewicht van de maatschappelijke belangen die met die beleidswijziging zijn gediend. Bij het antwoord op de vraag of het hiervoor geschetste geval zich voordoet, gaat het echter niet om hetgeen waarvan aannemelijk is dat het gerechtvaardigd kan zijn ter uitvoering van de taak waarop het overheidslichaam zich tegenover de vordering tot nakoming beroept, noch ook om de belangrijke redenen die er kunnen zijn voor een met de overeenkomst niet te verenigen beleid. Evenmin kan in dit kader worden volstaan met het aanleggen van de maatstaf of de Gemeente "in redelijkheid niet tot" haar bedoelde beleid "heeft kunnen komen".
12. Er zijn geen onvoorziene omstandigheden in de bovenvermelde zin, die de opzegging van de garantie zouden kunnen rechtvaardigen (zie Dagvaarding sub 7, CvR 30 t/m33). Ten tijde van het afgeven van de garantie was parkeeroverlast al een zeer bekend fenomeen. In flinke delen van de gemeente

Amsterdam was al betaald parkeren ingevoerd. Ook in de Prinses Irenebuurt kwamen toentertijd parkeermeters voor ten behoeve van betaald parkeren. (onder meer bij consulaten). Dat de uitbreiding van betaald parkeren in Amsterdam een ontwikkeling was, die nog niet ten einde was gekomen, was bekend, althans lag in ieder geval in de lijn der verwachting, zodat voorzienbaar was dat het betaald parkeren vroeger of later tevens in andere delen van de stad zou worden ingevoerd.

13. De Gemeente heeft welbeschouwd geen ander 'nieuw inzicht' aangevoerd dan dat zij van mening is dat in de gehele stad hetzelfde systeem dient te worden gevoerd en dat er een einde moet komen aan de 'bevoorrechte' positie van de Prinses Irenebuurt. Ten eerste kan de wens hetzelfde systeem in te voeren geen reden zijn de garantie op te zeggen en het belanghebbende parkeren af te schaffen, gezien de omstandigheid dat binnen de Parkeerverordening vastgesteld op 25 november 2004 en de Menukaart Parkeren (**producties 1 en 2**) ruimte bestaat voor handhaving van het belanghebbende parkeren (zie hierna ook sub 25 en Pleitnotities S. Levelt sub 40).
14. Ten tweede is het invoeren van hetzelfde systeem in de gehele stad geen doel op zichzelf. Met de instelling van de stadsdelen en de bevoegdheid van de stadsdelen om het parkeerbeleid nader in te vullen is juist diversiteit beoogd. De Gemeente heeft niet aangetoond welke belangen zij hiermee tracht te behartigen en of deze belangen voldoende zwaarwegend zijn en gebaseerd zijn op 'nieuwe inzichten' als hiervoor bedoeld (zie Pleitnotities S. Levelt sub 34 t/m 43). De Gemeente heeft in de loop der jaren bij verschillende gelegenheden, laatstelijk nog in 2003 (zie CvR sub 4 t/m 11), de garantie bovendien herbevestigd, waarmee de Gemeente heeft aangegeven dat zich naar haar mening geen onvoorziene omstandigheden in bovengenoemde zin voordeden.
15. Sterker nog, de ontwikkelingen die zich hebben voorgedaan sedert de invoering van het belanghebbende parkeren nopen juist tot continuering van het

systeem en het gestand doen van de garantie. Door het grote en steeds groter wordende contrast tussen de rustige woonwijk en de steeds maar omvangrijker wordende kantoorbebouwing is de buurt uniek in Amsterdam en is van een 'bevoorrechte' situatie geen sprake. Integendeel, de buurt is wat betreft parkeeroverlast bedreigender dan ooit tevoren. De kantoorbebouwing was er bovendien misschien wel nooit gekomen indien de garantie niet was afgegeven, waardoor het verzet tegen de komst van het WTC is gestaakt c.q. de rechterlijke oordelen in het voordeel van de kantoorbebouwing zijn uitgevallen (zie CvR sub 1 en 15 t/m 23, Pleitnotities S. Levelt sub 4,7, 11 t/m 27)

16. De parkeerdruk zal bij het invoeren van een systeem van fiscaal parkeren navenant toenemen. Deze stelling behoeft geen bewijs. Het is een feit van algemene bekendheid dat in Amsterdam de parkeerdruk hoog is, met name waar zich concentraties van kantoorbebouwing bevinden. In het beoogde vergunningengebied is de verhouding werkzame personen en inwoners 1 op 7. Er zijn ruim zeventuizend werknemers. Volgens het A-locatiebeleid kan niet meer dan een op de tien van deze ruim zeventuizend werknemers in het beoogde vergunningengebied de auto in de kantoorbebouwing parkeren. De bedrijven zullen bedrijfsvergunningen krijgen, zodat de werknemers ook in het beoogde vergunningengebied, de Prinses Irenebuurt, kunnen parkeren. De Prinses Irenebuurt zal bij het opheffen van het systeem van belanghebbende parkeren worden overspoeld door auto's van werknemers (al dan niet met vergunning) en bezoekers van de aanliggende kantoorbebouwing, naast de "normale" toename van parkeerders. In het gebied zijn bovendien grootschalige voorzieningen gepland, die een verkeersaantrekkende werking zullen hebben. Hierbij wordt gedacht aan het museum en de woontorens aan de Fred Roeskestraat). De bewoners zelf zullen de auto niet of nauwelijks meer kwijt kunnen (zie CvR sub 15 t/m 23, Pleitnotities S. Levelt sub 11 t/m 27).
17. Er zijn derhalve geen onvoorziene omstandigheden, die van dien aard zijn dat de Vereniging naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid ongewij-

zigde instandhouding van de overeenkomst niet mag verwachten. Er is der halve juist temeer reden de garantie te handhaven. De stelling van de Gemeente dat zich wel dergelijke omstandigheden voordoen, dient gezien de rechtspraak van de Hoge Raad vol - derhalve niet slechts marginaal - te worden getoetst (zie Dagvaarding sub 7, CvR sub 30 t/m 31).

18. Ook gelet op de beginselen van behoorlijk bestuur, waaraan het handelen van de Gemeente ook in civiele geschillen dient te worden getoetst, staat het de Gemeente niet vrij de door haar gegeven garantie op te zeggen (zie Dagvaarding sub 12 en 13, CvR sub 25 t/m 29, Pleitnotities S. Levelt sub 5).
19. De garantieovereenkomst zal dus moeten worden nagekomen (zie Dagvaarding sub 8, CvR sub 41). Dat de garantie gestand wordt gedaan door het huidige systeem van belanghebbende parkeren is niet in geschil. Voorzover de Gemeente het standpunt inneemt dat zij de garantie gestand wenst te doen, doch dat zij dit niet langer wenst te doen door middel van het systeem van belanghebbende parkeren maar in het kader van het systeem van betaald parkeren, dient de Gemeente aan te tonen dat in laatstgenoemd systeem de garantie daadwerkelijk gestand zal worden gedaan, met name nu dit gemotiveerd wordt bestreden door de Vereniging (zie Pleitnotities S. Levelt, sub 43). De bewijslast rust op de Gemeente. Zolang de Gemeente niet kan aan-tonen dat een ander systeem recht kan doen aan de bestaande garantie, kan het huidige systeem niet worden afgeschaft. Het opzeggen van belanghebbende parkeren levert daarom wanprestatie op en is onrechtmatig, zolang niet is aangetoond dat en op welke wijze binnen het nieuw in te voeren systeem de garantie gestand zal worden gedaan (zie Dagvaarding sub 8).

Grievens

20. De Vereniging voert tegen het vonnis van de Rechtbank te Amsterdam de navolgende grieven aan. De voorgaande toelichting geldt steeds tevens als toelichting op de afzonderlijke grieven.

Grief 1

21. Ten onrechte heeft de Rechtbank niet als vaststaand aangemerkt dat de gegeven garantie een aantal maal is herbevestigd en dat het belanghebbende parkeren de juiste invulling is van de garantie.

Toelichting

22. Volgens onder meer de producties 14, 15, 16, 17, 18 en 19 bij de procedure in eerste aanleg is nog eens herbevestigd dat volgens de Gemeente het belanghebbende parkeren noodzakelijk is om ervoor te zorgen dat de woonbuurt geen parkeerterrein wordt voor het werkgebied in de directe omgeving. Door de Gemeente is dit onvoldoende weerlegd, zodat niet alleen de garantie, maar ook de herbevestigingen daarvan en het feit dat de juiste invulling daarvan het belanghebbende parkeren is als vaststaand hadden moeten worden aangemerkt (zie CvR sub 4 t/m 11).

Grief 2

23. Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen in rechtsoverweging I.c.;

"Inmiddels is het systeem van betaald parkeren in geheel Amsterdam-Zuid ingevoerd, met uitzondering van de Prinses Irenebuurt. "

Toelichting

24. In de aanliggende wijk Buitenveldert geldt, voor wat betreft het zuidelijk deel, geen systeem van betaald parkeren. In het noordelijk deel van Buitenveldert geldt een systeem van beheerd parkeren, dat een variant is op het huidige systeem van belanghebbende parkeren in de Prinses Irenebuurt. Overigens bestaat Amsterdam-Zuid uit meerdere stadsdelen, waaronder Stadsdeel Zuideramstel, waarvan zowel de Prinses Irenebuurt, als Buitenveldert deel uitmaken.

Grief 3

25. Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen in rechtsoverweging 5:

"Daarbij speelt tevens een rol of bij het voorgenomen gewijzigde parkeerbeleid voldoende waarborgen zijn ingebouwd met betrekking tot de (ook uit hoofde van de garantie) te beschermen belangen van de buurtbewoners"

Toelichting

26. Onder verwijzing naar de toelichting op de hierna volgende grief, zij erop gewezen dat de Rechtbank hier uitgaat van een onjuist toetsingskader. Gezien de vaststelling door de Rechtbank dat de Gemeente de garantie nog steeds gestand diende te doen, diende de Rechtbank de vraag te beantwoorden of de Gemeente heeft aangetoond dat in een ander systeem recht wordt gedaan aan de garantie.

Grief 4

27. Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen in rechtsoverweging 6:

"Gedaagde heeft als overheidsorgaan in beginsel de vrijheid haar beleid ten aanzien van het parkeren in de Prinses Irenebuurt te wijzigen. Het feit dat het belanghebbende parkeren in die buurt in overleg met de bewoners tot stand is gekomen doet hier niet aan af. Er is, anders dan door eisers is betoogd, geen sprake van een niet opzegbare verplichting het belanghebbendenbeleid tot in lengte van dagen te handhaven op grond van een tussen eisers en gedaagde tot stand gekomen overeenkomst. Wel zal door gedaagde moeten worden aangegeven waarom het algemeen belang tot beleidswijziging noopt en dat in een zorgvuldig besluitvormingsproces ook de belangen van de buurtbewoners zijn meegewogen."

Toelichting

28. De Rechtbank legt hier een onjuist toetsingskader aan. De Rechtbank behandelt dit geval alsof er sprake is van een 'normale' beleidswijziging, derhalve een situatie waarin een gedurende een periode gevoerd beleid op een gegeven moment wordt gewijzigd zonder dat sprake is van gebondenheid aan een overeenkomst, zoals in casu. Zoals hiervoor uiteengezet had de Rechtbank moeten onderzoeken of zich onvoorziene omstandigheden voordoen, die van dien aard zijn dat de Vereniging naar maatstaven

van redelijkheid en billijkheid ongewijzigde instandhouding van de overeenkomst niet mag verwachten. Dit geldt te meer nu de Gemeente in de loop der jaren bij verschillende gelegenheden de garantie heeft herbevestigd. Dat de parkeersituatie voor andere delen van de stad zou wijzigen was te voorzien en dit is dan ook geen reden om de garantie, die indertijd door de Gemeente specifiek voor de Prinses Irenebuurt is afgegeven, op te zeggen (zie Dagvaarding sub 7, CvR sub 30 t/m 33).

29. Het verstrekken van de parkeervergunningen voor belanghebbenden en de bezoekerspassen, wordt door de Gemeente gekwalificeerd als een opzegbare duurovereenkomst. De garantie zelf kan echter naar haar aard nooit een duurovereenkomst zijn (zie CvR sub 34 en 35). De garantie is gekoppeld aan de komst van de bedrijvigheid aan de Zuidas. Indien al een geldingsduur aan de gegeven garantie dient te worden gekoppeld dan ligt het eerder in de reden aan te sluiten bij de duur van instandhouding van het WTC of vergelijkbare kantoorbebouwing ter plaatse (zie CvR sub 3).
30. De Rechtbank is kennelijk de mening toegedaan dat het beleid van de Gemeente overeenkomsten zonder meer teniet kan doen, mits de Gemeente heeft aangegeven waarom het algemeen belang tot beleidswijziging noopt en dat in een zorgvuldig besluitvormingsproces ook de belangen van de buurtbewoners zijn meegewogen. Hiermee hanteert de Rechtbank een onjuist toetsingskader.

Grief 5

31. Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen in rechtsoverweging 7:

"Het is niet onbegrijpelijk dat gedaagde in haar streven naar duidelijkheid in de hele stad en dus ook in de Prinses Irenebuurt een uniform parkeerregime wil. Ten gevolge van de invoering van betaald parkeren in de rest van de stad zijn de bewoners van de Prinses Irenebuurt meer dan voorheen bevoorrecht ten opzichte van andere bewoners in Amsterdam. Zij hebben ingevolge het systeem van belanghebbende parkeren het exclusieve recht om in hun buurt

te parkeren, terwijl de leges voor die vergunning aanzienlijk lager zijn dan elders in de stad. Niet is gebleken van zodanige toezeggingen van gedaagde jegens eisers dat zij daaraan het gerechtvaardigd vertrouwen konden ontlenen dat het belanghebbende parkeren in haar huidige vorm tot in lengte van dagen zou blijven bestaan. Gelet op het voorgaande kan gedaagde naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid hebben geoordeeld dat het algemeen belang tot beleidswijziging ten aanzien van het belanghebbende parkeren noopt."

Toelichting

32. De rechtbank meent kennelijk dat een uniform parkeerregime een algemeen belang is dat tot beleidswijziging ten aanzien van het belanghebbende parkeren noopt. Het gelijktrekken van de parkeerregimes in de gehele stad, kan geen doel op zich zijn. Met de instelling van de stadsdelen en de bevoegdheid van de stadsdelen om het parkeerbeleid nader in te vullen is juist diversiteit beoogd. De Parkeerverordening 2005 en de Menukaart Parkeren (**producties 1 en 2**) die zijn vastgesteld op 25 november 2004 maken diversiteit mogelijk. Ook het hanteren van een systeem van parkeren voor belanghebbenden behoort tot de mogelijkheden. Een experiment terzake kan, doordat hiervoor een amendement op de Menukaart Parkeren is aangenomen, zonder wachttijd van een jaar direct worden ingevoerd (**productie 3**).
33. De bewoners van de Prinses Irenebuurt zijn niet bevoorrecht ten opzichte van andere bewoners in Amsterdam. Gezien de concrete bedreiging van ernstige parkeeroverlast is de garantie afgegeven. Zij zijn aldus behoed voor een ernstiger vorm van parkeeroverlast dan andere bewoners in Amsterdam. De combinatie van zeer rustige woonbuurt en de concentratie van kantoorbedrijvigheid is uniek in Amsterdam. Er is derhalve geen sprake van bevoorrechting, laat staan van niet gerechtvaardigde bevoorrechting. In ruil voor de komst van de grootschalige kantoorbebouwing heeft de Gemeente nu eenmaal een specifieke afspraak met de buurt gemaakt, waaraan zij zich heeft te houden (zie Dagvaarding sub 1 en 2, CvR 1 t/m 3, Pleitnotities S. Levelt sub 1 en 2).

34. De Vereniging heeft zich steeds bereid getoond een verhoging van de leges voor de bewonersvergunning te accepteren, zodat in financieel opzicht de bewoners van de Prinses Irenebuurt geen speciale positie innemen ten opzichte van de overige (fiscale) vergunninghouders in Amsterdam (zie CvR sub 43).
35. De garantie bestaat uit de toezegging de parkeeroverlast zoveel als mogelijk te beperken. De Vereniging stelt zich niet op het standpunt dat zij erop kon vertrouwen dat het belanghebbende parkeren in haar huidige vorm tot in lengte van dagen zou bestaan. Echter, tot op heden is niet gebleken, laat staan aangetoond, dat op een andere wijze, en in ieder geval niet binnen het systeem van betaald parkeren, de garantie door de Gemeente gestand zal worden gedaan.

Grief 6

36. Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen in rechtsoverweging 8:

"Vervolgens komt de vraag aan de orde of bij de besluitvorming over de invoering van betaald parkeren in de Prinses Irenebuurt de belangen van eisers voldoende zijn meegewogen"

Toelichting

37. Zoals al in de Toelichting bij Grief 4 is gesteld, hanteert de Rechtbank een onjuist uitgangspunt, zodat zij de vraag of de belangen van de Vereniging zijn meegewogen, niet in het juiste kader plaatst. Deze vraag dient te worden beantwoord bij de toets of de Vereniging naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid ongewijzigde instandhouding van de overeenkomst niet mag verwachten.

Grief 7

38. Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen in rechtsoverweging 11:

"Bij de beantwoording van de vraag of de belangen van de bewoners van

de Prinses Irenebuurt voldoende zijn meegewogen, nu de parkeerdruk in de loop der jaren in de rest van Amsterdam aanzienlijk is toegenomen, is niet het uitgangspunt dat de parkeerdruk in het nieuwe systeem helemaal niet mag toenemen."

Toelichting

39. Op de Gemeente rust de last te bewijzen dat in het door haar gewenste systeem van betaald parkeren de garantie evenzeer gestand wordt gedaan. Dat met het belanghebbende parkeren de garantie gestand wordt gedaan staat vast. Het gaat derhalve niet om de vraag of de parkeeroverlast al dan niet in enige mate toeneemt. Het gaat om de vraag of is aangetoond dat ook in het systeem van betaald parkeren de garantie dat de parkeeroverlast zoveel als mogelijk zal worden beperkt, gestand wordt gedaan.

Grief 8

40. Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen in rechtsoverweging 12:

"De door eisers met betrekking tot het door gedaagde gestelde bezettingspercentage van 25% van de reeds bestaande betaald parkeerplaatsen overlegde foto's weerleggen dit percentage niet. Niet valt in te zien waarom bij invoering van betaald parkeren in de hele buurt dit bezettingspercentage zodanig zal oplopen dat er sprake zal zijn van onevenredige parkeerdruk. De stelling van eisers dat het gebruik door de bezitters van ParkAdammer-tjes en treinreizigers van de parkeerplaatsen zodanig zal toenemen dat de parkeerdruk onevenredig zal zijn is slechts een veronderstelling die op grond van de aan de rechtbank overlegde stukken niet, althans onvoldoende aannemelijk wordt gemaakt.

Toelichting

41. De Rechtbank heeft miskend dat de last op de Gemeente rust om te bewijzen dat de garantie bij betaald parkeren gestand wordt gedaan en dat de parkeeroverlast, zoals zij stelt, niet, althans niet substantieel zal toenemen. De

Rechtbank neemt voetstoots van de Gemeente aan dat het bezettingspercentage niet zodanig zal oplopen dat er sprake zal zijn van onevenredige parkeerdruk. Deze stellingen zijn echter op geen enkele wijze onderbouwd. De Rechtbank neemt voorts voetstoots aan van de Gemeente dat er een bezettingspercentage van 25% is in de gebieden waar nu betaald parkeren is. Bovendien gaat het niet om 'onevenredige parkeerdruk' maar om de vraag of voldaan is aan de garantie dat parkeeroverlast zoveel als mogelijk wordt beperkt. Tegen de met documenten onderbouwde bestrijding door de Vereniging, had de Rechtbank de bewijslast bij de Gemeente moeten neerleggen.

Grief 9

42. Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen in rechtsoverweging 13:

"Hetgeen eiser stellen met betrekking tot het aantal af te geven parkeervergunningen per 10 werknemers dan wel per 250 vierkante meter kantooruimte rechtvaardigt niet zonder meer de conclusie dat - ook als de door het stadsdeel aangekondigde deling van tariefgebied 2 niet zou plaatsvinden - een zodanige afgifte van bedrijfsvergunningen zal plaatsvinden dat de vergunningverlening aan de bewoners in het gedrang komt of de parkeerdruk in de buurt onevenredig zal toenemen. Bij de vergunningverstrekking zal gedaagde en met haar stadsdeel Zuideramstel rekening dienen te houden met het aantal in de buurt beschikbare parkeerplaatsen en de vergunningverstrekking aan de bewoners. In dat kader is het in het voordeel van eisers dat gedaagde "aan de knoppen zit" met betrekking tot het aantal te verstrekken vergunningen, de parkeertijden en de tariefstelling... "

Toelichting

43. Door de Vereniging wordt gesteld dat de parkeeroverlast bij het afschaffen van het belanghebbende parkeren zal toenemen. Het is een feit van algemene bekendheid dat de parkeerdruk in Amsterdam-Zuid hoog is. Dit behoeft geen nader bewijs. De garantie is dat de parkeeroverlast in de buurt zoveel als mogelijk wordt beperkt. Het feit dat de Gemeente bij vergunningverle-

ning "aan de knoppen zit" betekent niet dat de garantie gestand wordt gedaan. Bij de vaststelling van de Parkeerverordening 2005 en het Menu parkeerregelingen en in de Concept Nota Parkeren in Zuideramstel (**productie 4**) is er geen sprake van dat zijdens de Gemeente is bevestigd dat bij het hanteren van de bevoegdheden in het kader van de parkeerregelingen de garantie gestand zal (moeten) worden gedaan. Integendeel, de Gemeente heeft al aangegeven de parkeerplekken optimaal te willen benutten en zal daartoe een maximum aantal vergunningen verstrekken. Gezien de ervaringen in andere buurten in Amsterdam garandeert het betaald parkeren systeem niet dat de parkeeroverlast zoveel als mogelijk wordt beperkt. In andere wijken in Stadsdeel Zuideramstel, zoals bijvoorbeeld de Rivierenbuurt, waar dit stadsdeel al jaren "aan de knoppen zit", is sprake van ernstige parkeeroverlast. Ook deze ervaringen behoeven geen nader bewijs. Een ieder die in Amsterdam woonachtig is, en gebruik maakt van een auto, maakt dit dagelijks mee: het zoeken naar een parkeerplek. Dat zal gezien de Zuid-as-ontwikkeling in versterkte mate plaatsvinden in deze buurt, deze buurt waaraan nota bene een garantie is afgegeven dat zij hiervan gevrijwaard zou blijven.

Grief 10

44. Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen in rechtsoverweging 14:

"Ook overigens is niet gebleken dat bij de voorbereiding en beoogde invoering van het betaald parkeren in de Prinses Irenebuurt onzorgvuldig is gehandeld. Ook indien niet iedere bewoner in maart 2002 op de hoogte is gesteld van het voornemen het parkeerregime te wijzigen duidt het indienen van bezwaarschriften en entameren van procedures door een groot aantal bewoners er in ieder geval op dat de buurtbewoners tijdig op de hoogte zijn gebracht van het plan betaald parkeren in te voeren. De in acht genomen termijn is niet te kort, te minder nu deze termijn reeds twee keer is verlengd"

Toelichting

45. De Gemeente heeft bij monde van het stadsdeel wel degelijk onzorgvuldig

gehandeld bij de voorbereiding en de beoogde invoering van betaald parkeren in de Prinses Irenebuurt. Terzake wordt verwezen naar het gestelde in de CvR sub 24 en de Pleitnotities van S. Levelt sub 28 t/m 33. Er is op geen enkele wijze overleg geweest voorafgaand aan de aankondiging dat het belanghebbende parkeren zou worden afgeschaft, ook al is de Vereniging als aanspreekpunt zeer goed bekend bij de Gemeente. Uiteindelijk hebben de meeste bewoners naar aanleiding van berichten van de Vereniging bezwaar schriftelijk ingediend tegen de beoogde invoering van betaald parkeren. De berichtgeving van de Gemeente was onzorgvuldig. Dat de beëindiging van het belanghebbende parkeren is uitgesteld was het resultaat van het starten van een civiel- en bestuursrechtelijke voorlopige voorzieningenprocedure. Overigens was de termijn ten tijde van het vonnis van de Rechtbank slechts eenmaal verlengd.

MET CONCLUSIE

dat het het Hof behage het vonnis waarvan beroep te vernietigen en opnieuw rechtdoende, de vordering van de Vereniging toe te wijzen en de Gemeente te veroordelen in de kosten van het geding van beide instanties.

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping, fluid strokes that form a complex, somewhat abstract shape.

Procureur